

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

عبدالله امینی - کابل
۲۰ اگست ۲۰۱۵

چه استقلالی؟

آیا استقلالی داریم که به آن بنازیم و یا آن را جشن بگیریم؟ از نگاه من افغانستان در اسارت کامل به سر می برد و رهبران خاین آن کمترین علاقه مندی به استقلال و آزادی کشور ندارند. قدرت سیاسی در دست آنهایی است که زنجیر بردگی را بر گردن خویش آویخته اند.

غنی و عبدالله بیشرمانه نود و ششمین "سالگرد استرداد استقلال" کشور را تجلیل کردند و با سرافکندگی و ریاکاری، در پای منار استقلال اکلیل گل گذاشتند. لعنت دو جهان بر شما غداران تاریخ که نه حیاء دارید و نه شرافت و وجدان. اگر از کمترین غیرت انسانی برخوردار باشید، باید خود را حلق آویز کنید تا حد اقل نواده های شما از سرافکندگی نجات یابند.

اگر منظور این دو عجوبه خیانت استقلال از امپریالیسم انگلیس است، همین دو از برگشتن نظامیان انگلیس اظهار شادمانی کردند. پس وجد و خوشی این دو فرومایه از کجا منشاء می گیرد؟ از نصب این دو مزدور در رأس هرم سیاسی کشور. خوشی این دو و همکیشان شان از نبودن استقلال است، وگرنه در صورت تأمین استقلال و حاکمیت ملی، جایگاه آنها حد اقل در زباله دان تاریخ می بود و یا این که با محاکمه صحرائی، به دیار عدم روانه می شدند. این دو حق ندارند از شهدای راه آزادی نام ببرند. حق ندارند حتی کلمات آزادی و استقلال را بر زبان کثیف خود جاری سازند. این حق واقعی رزم آوران راه آزادی است که هنوز هم می رزمند تا کشور را از شر استعمار و بازماندگان استعمار نجات بخشند. برای مبارزان راه آزادی، فرقی بین طالب، غنی و عبدالله وجود ندارد. هر سه سگان باران دیده استعمار جهانی اند که گلوی مردم را می فشرند و خون آنها را تغذیه می کنند.

راه ما برای رسیدن به استقلال واقعی طولانی است، اما جد و جهد متدوام بر شیرین دارد.